

med høje bygningsudgifter (specielt skoler med nye bygninger og deraf følgende store udgifter til forrentning af bygge- og prioritetslån).

Det for de frie skoler gældende bygningstilskud, der for skoler, som selv ejer deres bygninger, udmåles på grundlag af en af undervisningsministeriet foretaget bygningsvurdering, har til en vis grad afbødet disse urimeligheder, men da vurderingerne er udtryk for kostprisen på byggeriets eller bygningserhvervelsens tidspunkt, incl. kurstab og omkostninger, ydes tilskud i forhold til et ubevægeligt grundlag, og tilskuddets størrelse er derfor i vid udstrækning uden sammenhæng med skolernes behov for vedligeholdelse eller for størrelsen af den støtte, det måtte være rimeligt at give til deres prioritetsrenter. Bygningstilskuddet til de frie skoler, der benytter lejede bygninger, har derimod en ganske anden direkte relation til de faktiske udgifter. Den foreslåede tilskudsordning vil indebære, at tilskud til bygningsudgifterne stort set ydes med samme dækningsprocent til egne og lejede bygninger.

Bygningsudgifterne er i lovtæksten opdelt i 5 grupper: 2) Vedligeholdelse, 3) Opvarmning, belysning, rengøring, kraft og vand, 4) Skatter, afgifter og forsikringspræmier, 5) Udgifter til leje af lokaler og arealer og 6) Renter af lån med pant i skolens faste ejendomme. Skolernes forslag har en yderligere gruppe: inventar, samlinger og tilsvarende. Efter ministeriets opfattelse henhører denne rettere under øvrige driftsudgifter (gruppe 7).

Bygningsudgifterne skal efter forslaget — ligesom under den nugældende ordning for de frie skoler — omfatte udgifter til bygninger til undervisningsbrug, herunder legeplads, idrætsplads m. v. samt beboelse for skolens personale, men ikke til eventuelle landbrugs- og avlsbygninger. Bygninger, som anvendes til kostafdelinger, omfattes også, dog for gruppe 3)'s vedkommende kun i begrænset omfang. Herved opnås en støtteordning, der i vid udstrækning også tilgodeser kostskolerne, og samtidig undgår man vanskelighederne ved at foretage en opdeling mellem undervisnings- og kostafdelinger for alle de udgifter, hvor en sådan ville medføre administrative vanskeligheder. Boliger for leder og lærere m. v. medtages i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været gældende inden for de skoleformer, hvor der er hjemmel til at yde bygningstilskud. Udgifter vedrørende disse boliger, som ofte er beliggende i selve skolekomplekset, ville i øvrigt kun vanskeligt kunne udskilles fra skolens øvrige driftsudgifter. Til gengæld skal indtægter for leder- og lærerboliger, som forudsættes beregnet efter regler svarende til fast-

sættelse af boligfradraget for statens eller folkeskolens tjeneste- eller lejeboliger, fradrages i det samlede tilskudsgrundlag.

ad 2) Vedligeholdelse af skolens bygninger.

Udgifterne hertil indgår i tilskudsgrundlaget, dog kun de udgifter, der er af driftsmæssig karakter. I den regnskabsinstruks, som det er hensigten at udsende til skolerne, jfr. bemærkninger til § 5, vil der blive redegjort for retningslinjerne for vedligeholdelsesudgifternes postering på driftsregnskabet og status.

Selv om skolerne også for disse udgifters vedkommende selv skal bære en vis andel og derfor må formodes ikke at ville bekoste unødvendige vedligeholdelsesarbejder, finder man det påkrævet tillige at fastsætte en begrænsning for størrelsen af de vedligeholdelsesudgifter, som kan indgå i tilskudsgrundlaget. Man har herved også set hen til, at staten for sine skolers vedkommende, og det samme gælder kommunerne, ikke kan afholde vedligeholdelsesudgifter ud over de givne bevillinger, og at disse ikke altid forslår til alle ønskværdige vedligeholdelsesarbejder.

Det er undervisningsministeriets hensigt at basere denne begrænsning på skolernes bygningsværdi. Ved opgørelsen heraf agter man at benytte den efter loven om vurdering af faste ejendomme senest forud for tilskudsåret fastsatte forskelsværdi (forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien). Når denne vurdering er foretrukket frem for som hidtil en undervisningsministeriel værdiansættelse, er det dels fordi den hidtidige værdiansættelse som foran anført er mindre egnet som løbende grundlag for en begrænsning, dels fordi en nyvurdering af samtlige skoler ved ministeriets foranstaltning anses for en uoverkommelig opgave. Andre foreliggende vurderinger, som f. eks. kreditforeningsvurderinger kan næppe anses for tilstrækkelig objektive i denne forbindelse. For så vidt angår brandforsikringsvurderinger, navnlig med henblik på forsikring til ny- og fuldværdi, som skolerne primært ønsker lagt til grund, bemærkes, at disse vurderinger ikke er foretaget af en offentlig myndighed, hvilket må betegnes som en væsentlig mangel i denne henseende; hertil kommer i øvrigt, at ikke alle skoler vil kunne forsikres efter dette princip, og denne vurdering ville derfor ikke generelt kunne lægges til grund.

Loftet for vedligeholdelsesudgifterne agtes indtil videre fastsat til 2½ pct. af nævnte forskelsværdi, samme procentsats som er beregnet til bygningsvedligeholdelse for de frie skoler, som i dag har bygningstilskud, idet bygningstilskuddet på 3½ pct.